

Inskrift:

: tu - ir : respi : sta ... unpik : bru - ur : sin :
 1 5 10 15 20 25

**Tólar* (el. *Dóttir*) reisti stei(n) ... *Úniðing*, bró(ð)ur sinn.

Tole (el. Dotter) reste stenen ... Oniding, sin broder.

Till läsningen: Av 2 **u** är toppen avslagen. Att runan är **u** är otvivelaktigt på grund av bistavens form och dess ställning i förhållande till hst. Av runan 3 äro ungefär två tredjedelar av en hst bevarade. Bistavar kunna ha funnits vid toppen. Hela ordet kan ha varit **tulir** eller möjligen **tutir**. Runan 7 är **e**. Två prickar kunna iakttagas på hst, av vilka den undre sannolikt är huggen. 8 **s** är otydligare än de andra runorna men kan följas, fast fårorna äro vidgade. Runan 9 **p** är också otydlig men både hst och bst kunna skönjas. Lönnberg läser **t**, men jag kan ej se några spår av **t**-bistavar. Till vänster om hst där ytan är hög och kullrig kan ej någon **t**-bst ha gått fram. Runan 13 är **a**. Sedan är runslingan på grund av toppbortfallet avbruten intill 14 **u**. Runan 18 är **k** men liknar mycket en **m**-runa på grund av en mot **k**-bst svarande fåra till vänster om hst. Den är i den nedre delen djup men når ej upp till marglinjen, och ytan, över vilken dess fortsättning skulle ha gått fram, har ej varit genomhuggen, felristning? Av runan 22, som bör ha varit **p**, finnes endast basen kvar. På 23 **u** är toppen avslagen.

Det första namnet i inskriften kan ha varit rsv. *Tolir*, som förekommer i några inskrifter i Uppland, Södermanland och Västergötland, eller *Dottir*, som kan föreligga i U 4, vars **tutir** dock även kan vara appellativ. Namnet *Dotter* är väl styrkt genom skrivna urkunder. — Runorna 14–18 **unpik** är ack. av *úniðingr*, appellativ eller binamn, sannolikt det sistnämnda, se ovan s. 33.

132. Rickelstorp. Flisby sn.

Pl. 89.

Litteratur: B 1035, L 1208. Ransakningarna 1690; J. Peringskiöld: Monumenta 8 bl. 17; A. H. Wrangel i O. Celsius' handskrift R 554 (UUB); J. J. Lagergren: Fornlemningar i Småland (ATA); B. A. Ennes: F m 61 (hs i KB); J. E. Lagergren: Handlingar om Småland, M 104: 14 (hs i KB) s. 89; J. Allvin: Beskrifning öfver Mo samt N:a och S:a Wedbo härader (1857) s. 168; E. Ihrfors: Smolandia sacra (ATA) I s. 201.

Äldre avbildningar: U. Christofferson: träsnitt i Peringskiölds Monumenta och B 1035; A. H. Wrangel: teckning i hs R 554 den 20/7 1742; E. Ihrfors: teckning i aa; O. v. Friesen: fotos 1909 (NSmArk).

Runstenen vid Rickelstorp står på östra stranden av en bäck ca 30 m N om den nuvarande åbron och landsvägen, som leder upp till gården. Snett bakom stenen synas fästen efter den bro, som funnits här före en omläggning av vägen, som har skett under senaste mansåldern. Stenen stod alltså omedelbart intill bron på östra sidan av landsvägen, när denna gick fram här. Enligt kyrkoherde L. Wallenius' rapport till *Ransakningarna* 1690 var dess plats »wid Rickstorpz brodh hardt när landzwägen». I R 554 berättar Wrangel 1742, att den hade legat kullfallen men blivit upprest av folket. Den har senare åter fallit, såsom framgår av notiser hos Ennes.

Stenen är 131 cm hög, 64 cm bred. Runorna äro 12–13 cm höga.

Inskrift (med kompletteringar efter B 1035 inom []):

hilhi : raisti [:] sṭe[i]n [:] peni : eftir : fin : faður · sin
 1 5 10 15 20 25 30 35

Helgi reisti stein þenna eftir Finn, faður sinn.

Helge reste denna sten efter Finn, sin fader.

